

utiшаваше людіе-тѣ прѣдъ Моисея, и говорише: Да възлѣзь незабавно, и да іж завладѣемъ: защото можемъ да іж обладаемъ. ⁷А человѣці-тѣ, които бѣхъ възлѣли заедно съ него, рекохъ: Не можемъ да възлѣзь противъ тѣзи людіе, защото сѫ по силни отъ нась. И ⁸похулихъ на Израилевы-тѣ сынове земїж-тѣ, които бѣхъ съгледателствовали, и рекохъ: Земя-та които прѣминжхмы за да іж съгледателствувамы е земя която появјда жители-тѣ си: и ⁹всички-тѣ людіе, които видѣхъмъ въ неї, сѫ мажкіе прѣвysокы. И тамъ видѣхъмъ исполини-тѣ, ¹⁰сынове-тѣ Енаковы, отъ исполинскій-тѣ родъ, и глађахъмъ себе си ¹¹прѣдо тѣхъ като скакалцы, ¹²таквызы ны глађахъ и тѣ.

ГЛАВА 14.

1 Тогазъ всичко-то събраніе дигнъ гласъ та выкаше, и ¹³плакахъ людіе-тѣ прѣзъ онїзи нощъ. И ¹⁴всички-тѣ Израилевы сынове роптахъ на Моисея и Аарона, и рече имъ всичко-то събраніе: ¹⁵Да бѣхъмъ умрѣли въ Египетскїй-тѣ земї! или въ тѣзи пустынїж да бѣхъмъ умрѣли! И защо ны води Господъ въ тѣзи земїж да паднемъ отъ ножъ, и жены-тѣ ни и чада-та ни да бѣдѣтъ въ разграбеніе? не бѣше ли по добрѣ намъ да ся върнемъ въ Египетъ? И говоряхъ си единъ на другъ: ¹⁶Да си туримъ начальникъ, и да ¹⁷ся върнемъ въ Египетъ.

5 Тогазъ Моисей и Ааронъ ¹⁸падижахъ на лицо-то си, прѣдъ всичко-то множество на събраніе-то отъ Израилевы-тѣ сынове. 6 А ¹⁹Иисусъ Навієвъ-тѣ сынъ, и Халевъ Іефониевъ-тѣ сынъ, отъ онѣзъ които съгледателствувахъ земїж-тѣ, раскажижахъ 7 дрехы-тѣ си; И говорихъ на всичко-то събраніе на Израилевы-тѣ сынове, и рекохъ: ²⁰Земя-та прѣзъ които минижхмы за да іж съгледателствувамы, е земя много 8 добра. ²¹Ако благоволи Господъ въ нась, тогазъ той ще ны въведе въ тѣзи земїж, и ще даде намъ ²²тѣзъ земїж, дѣто тече 9 млѣко и медь. Само ²³противъ Господа не вѣзвастайте, и ²⁴не бойте ся отъ людіе-тѣ на тѣзи земїж; защото ²⁵тѣ ся ястie за

нась; защита-та имъ ся отегли отъ върху тѣхъ, и ²⁶Господъ е съ нась: не бойте ся отъ тѣхъ.

10 Тогазъ ²⁷всичко-то събраніе рече да гы убійтъ съ каменіе; но ²⁸слава-та Господия ся яви въ скинїї-тѣ на събраніе-то, прѣдъ всички-тѣ Израилевы сынове.

11 И рече Господъ Моисею: ²⁹До кога ще мя прѣзиратъ тѣзи людіе? и ³⁰до кога иѣма да мя вѣруватъ, при всички-тѣ зна-менія които направихъ по срѣдъ тѣхъ?

12 Ше гы поразіж съ моръ и ще гы истрѣбіж, а ³¹тебе ще направіж народъ по го-лѣмъ и по силень отъ тѣхъ. И ³²урече Мойсей Господу: Тогазъ Египтианъ-тѣ ще чујатъ, (защото ты възвѣде тойзи народъ съ твоїж-тѣ силж отъ срѣдъ тѣхъ.) И ще кажжатъ това на жители-тѣ на тѣзи земїж: ³³Понеже сѫ чули ся, Господи, си между тѣзи людіе, че ты, Господи, ся явявашъ лице съ лице, и ³⁴облакъ-ть стоя надъ тѣхъ, и ты прѣходиши прѣдъ тѣхъ дена въ облаченъ стѣльшъ, а ноща въ огненъ стѣльшъ. И ако истрѣбишъ ты тѣзи людіе като единого человѣка, тогазъ народи-тѣ които сѫ чули за тебе, ще кажжатъ и ще рекжатъ: ³⁵Іеова като не можѣ да въведе тѣзи людіе въ земїж-тѣ, за които имъ ся клѣ, побуги гы въ пустынїй-тѣ. И сега, молїж ся ся, нека ся възвеличи сила-та на Господа моего, какъ то си говориши и рекъ: Господъ е ³⁶дѣлъ-го-тирилъ и многомилостивъ, прощава беззаконіе и прѣстѣжленіе, и никакъ не обезвивия ³⁷людиний-тѣ, и ³⁸въздава беззаконіе-то на отцы-тѣ върху чада-та до третій и четвъртый родъ. ³⁹Прости, молїж ся, беззаконіе-то на тѣзи людіе, ⁴⁰спо-редъ твоїж-тѣ голѣмж милость, и ⁴¹спо-редъ както си прощавалъ тѣзи людіе отъ Египетъ до тука.

20 И рече Господъ: Прощавамъ ⁴²спо-редъ твоє-то слово: Но живъ съмъ азъ, и ⁴³ще ся напълни всичка-та земя съсъ 22 славж-тѣ Господнїхъ. ⁴⁴Понеже всички тѣзи мажкіе които видѣхъ славж-тѣ ми, и зна-менія-та ми, които направихъ въ Египетъ и въ пустынїй-тѣ, и мя раздразниихъ до ⁴⁵сега десетъ лѣти, и не послушахъ гласть-ть ми, ⁴⁶Наистинѣ тѣ иѣма

^a Гл. 32; 9. Втор. 1; 28. Инс. 14; 8.
^b Гл. 14; 36, 37.
^c Амос. 2; 9.
^d Втор. 1; 28. 2; 10. 9; 2.
^e Инс. 40; 22.
^f 1 Цар. 17; 42.

—

^a Гл. 11; 4.
^b Иех. 16; 2. 17; 3. Гл. 16. 41. Исл. 106; 25.
^c Винк. Ст. 28, 29.
^d Неем. 5; 17.
^e Винк. Втор. 17; 16. Дѣян. 7; 39.
^f Гл. 16; 4, 22.

^a Ст. 24, 30, 38. Гл. 13; 6, 8.
^b Гл. 13; 27. Втор. 1; 25.
^c Втор. 10; 15. 2 Цар. 15; 25, 26. 22; 20. 3 Цар. 10; 9. Исл. 22; 8; 147; 10, 11. Иса. 62; 4.
^d Гл. 13; 27.
^e Втор. 9; 7, 23, 24.
^f Втор. 7; 18. 20; 3. Гл. 24; 8.
^g Бѣт. 48; 21. Иех. 33; 16. Втор. 20; 1, 3, 4, 31; 6, 8. Инс. Нав. 1; 5. Смд. 1; 22. 2 Мѣт. 13; 12. 13; 2. 20; 17. 32; 8. Исл. 46; 7, 11. Иса. 41; 10. Амос. 5; 14. Зах. 8; 23.

^a Иех. 17; 4.
^b Иех. 16; 10. 24; 16, 17. 40; 34. Лев. 9; 23. Гл. 16; 19, 42. 20; 6.
^c Ст. 23. Втор. 9; 7, 8. 22. Исл. 95; 8. Евр. 3; 8, 16.
^d Втор. 1; 32. 9; 23. Исл. 78; 22, 32, 42. 106; 24. Иоан. 12; 37. Евр. 3; 18. Исл. 92; 10.
^e Иех. 32; 12. Втор. 9; 26, 27, 28. 32; 27. Исл. 106; 23. Иез. 20; 9, 14.
^f Иех. 16; 14. Инс. Нав. 2; 9, 10. 5; 1.
^g Иех. 13; 21. 40; 38. Гл. 10; 34. Неем. 9; 12. Псал. 78; 14. 105; 39.
^h Втор. 9; 28. Инс. Нав. 7; 9. Иех. 34; 6, 7. Псал. 103; 8. 145; 8. Иона. 4; 2.
ⁱ Иех. 20; 5. 34; 7.
^j Иех. 34; 9.
^k Исл. 106; 45.
^l Псал. 78; 38.
^m Псал. 106; 23. Іак. 5; 16. 1 Ioан. 5; 14, 15, 16.
ⁿ Псал. 72; 19.
^o Втор. 1; 35. Псал. 95; 11. 106; 26. Евр. 3; 17, 18.
^p Бѣт. 31; 7.
^q Гл. 32; 11. Иес. 20; 15.